

Zdravím Vás všechny. Začátkem července jsem mohl po dvaceti měsících konečně vyjet na Ukrajinu. I přes intenzivní internetovou komunikaci se mi už hodně stýskalo. Výjezd jsem nemohl moc plánovat a hned, jak jsem se dozvěděl o usnadnění pravidel vjezdu na Ukrajinu, koupil jsem jízdenky. Protože vlaky na Ukrajinu přes Slovensko nejezdí a slovenská pravidla jsou přísná, vyrazil jsem tentokrát autobusem přes Maďarsko. Cesta do Mukačeva trvala i s hraniční kontrolou více než 25 hodin a na místo jsem dorazil okolo 8:30 v sobotu 3.7. našeho času. Odpoledne jsme byli navštívit oddělení mukačevské onkologie, kde jsme se modlili za člověka s rakovinou žaludku. Po té jsme měli dvě shromáždění v romských táborech. V neděli jsme měli pět bohoslužeb a najeli cca 280 kilometrů. Spousta lidí ze sborů je teď v létě na práci v zahraničí, aby mohli finančně zabezpečit svoje rodiny. Po posledním nedělním shromáždění jsem se modlil za tříletého chlapce, který má zlomenou pánev a leží zasádrovaný již více než měsíc ve veliké kolébce, což se mnou docela zatřásl a nemohu na tohoto chlapce zapomenout. V pondělí jsme měli setkání kazatelů v užgorodském okrese, ve vesnici Sereďně. Moc rád jsem se znovu s kazateli jednotlivých romských sborů fyzicky setkal. V čase, kdy jsem na Ukrajině nebyl, zemřeli dva pastoři na koronavirus, a pro všechny je teď docela těžké ekonomicky vyžít. Většina kazatelů a služebníků ve sborech je donucena jezdit na práci do zahraničí, což komplikuje fungování a práci na jednotlivých místech. Na všech setkáních jsme prožívali Boží přítomnost a jednání. Smutné bylo vidět shromáždění v Barkasovu, kde byla před koronavirem narvaná modlitebna. Tentokrát bylo na shromáždění sedmnáct lidí. Bez ohledu na počet jsem prožíval, že jsem ve správný čas na správném místě, a snažil jsem se všechny věrné povzbudit. V jiných sborech naopak přicházejí noví lidé.

I na sbory dolehly ekonomické potíže spojené s epidemií koronaviru. Byl jsem překvapen, jak od mého posledního výjezdu na Ukrajině zdražily potraviny a energie. Ceny potravin jsou prakticky stejné jako u nás, něco je dokonce dražší. Výplaty se ale nedají s těmi našimi srovnávat. Mluvil jsem s lidmi, kteří brali v přepočtu okolo tři a půl či čtyř tisíc korun. Plnou nádrž jsme nabrali za cca 1 150 Kč. Výplata nad cca 10 000 Kč je pro mnohé na Zakarpatsku již dobrým výdělkem. Většina ekonomicky aktivního obyvatelstva je v místech, kde jsem se pohyboval, na práci v zahraničí. Někteří dokonce nechávají děti u prarodičů, aby uživilí rodiny. O České republice mluví jako o místě, kde se dá stabilně žít.

V pondělí odpoledne jsme spolu s Koljou Repljukem vyjeli do Vinogradovského okresu, do vesnic Petrovo, Palať, Černotisovo a Cholmovec. Ubytoval jsem se u paní Iry Zeldi v Cholmovci. S týmem okolo Kolji jsme měli od dubna 2020 pravidelně jednou týdně messengerovou skupinu, ve které stále pokračujeme. Byl jsem zvědavý, jaké to bude uvidět se po dvaceti měsících znovu naživo. Cestou na první bohoslužbu jsme se začali v autě modlit. Po chvíli jsme prožívali takovou Boží přítomnost, že jsme zastavili auto a dále se modlili a spontánně chválili Boha. Tato zkušenost se opakovala ještě několikrát a byly to pro mě největší zážitky z celého výjezdu. Zakoušet realitu Boží přítomnosti je něco nevyslovitelně krásného a člověku se ani nechce z této Boží reality odejít. Čekali nás ale další bohoslužby a my museli dále pokračovat. V úterý jsme byli na bohoslužbě v cca 110 kilometrech vzdálené Mižgírrii. Spojili jsme se dva týmy vedoucích z vinogradovského a mukačevského okresu, strávili společně hezký den a byli povzbuzeni k novému vydání svých obyčejných každodenních životů k dispozici Bohu. Modlili jsme se tam mimo jiné také za holčičku s nádorem v hlavě. Její maminka plakala a já dostal novou touhu uvidět takové děti uzdravené. Pocítil jsem také nový soucit k vážně nemocným. Zatím nemám žádné nové zprávy, jestli se po modlitbách něco změnilo. V Petrovu jsem mluvil s člověkem, který byl zoufalý z toho, jak uživit svoji velkou rodinu. Nejtěžší pro něho bylo, když děti plakaly hlady a on neměl, co jim dát k jídlu. Kvůli tomu se zadlužil a horko těžko dluhy splácí. Nakoupili jsme této rodině potraviny, což u nich vyvolalo velikou radost. Někteří setkání jsme dělali formou domácích skupin a já jsem zadával různé otázky, na které jsme pak společně hledali odpovědi, takže se většina přítomných zapojila. Povzbudivé pro mě bylo také shromáždění v ukrajinském sboru v Cholmovci. Jako překvapení udělali po bohoslužbách oslavu k mým padesátým narozeninám. A tak jsem prožil dvě oslavy, jednu v Česku a druhou v mém druhém domově na Zakarpatsku. Měli jsme také křest v řece Tise. V Cholmovci jsem měl také legrační noční zážitek. V noci se najednou otevřely dveře, někdo vzal za kliku, ale nikoho nebylo vidět. Po té něco skočilo na okno a já uviděl kocoura, který je naučený si sám otevírat dveře a promenádovat se uprostřed noci po domě.

Na cestě zpátky jsem strávil skoro 24 hodin a celou noc jsme stáli na maďarské straně hranice, což nebylo úplně příjemné. Nejvíce to ale vadilo mně, rozmazlenému Čechovi. Ukrajinci jsou na takové situace zvyklí a berou je jako normální součást jejich putování za prací. Když jsem

se před výjezdem modlil, vnímal jsem, že se mám do 10. července vrátit domů. Zajímavé bylo, že se od 9.7. přes všechna zpřísnění zjednodušila pravidla pro návrat z Ukrajiny a já jsem nemusel do karantény. Jsem člověk, který je zvyklý plánovat, a proto jsem byl jaksi nesvůj rychle naplánovat a domluvit celý výjezd. I přes to Bůh jednal a já vnímal, že na celém výjezdu byla Boží ruka, ochrana a požehnání. Také jsem prožíval uprostřed mnoha shromáždění a nevyspání zvláštní fyzickou a duševní sílu. Byla to prostě jednoduše Boží milost. Bez Boha bych to nedal. Po Ukrajině se mi stýská a rád bych tam znovu vyrazil letos na podzim. Doba je ale nejistá, a tak nemohu říci, kdy se mi znovu podaří na Ukrajinu vyjet. Chtěl bych poděkovat všem, kteří jste se za mě modlili, a také těm, kteří finančně podporujete moji službu a naše projekty na Ukrajině. Zvláště chci poděkovat modlitebníkům z našeho sboru. Vždycky znovu si uvědomuji, že na výjezdu jsem jenom špička ledovce.

Vím, že i u nás jsou v současné době ekonomické problémy. Rád bych Vás i přesto touto cestou poprosil o finanční podporu našich projektů na Zakarpatské Ukrajině. **V současnosti je na místech, kde působíme mnoho materiálních potřeb**, a to hlavně mezi takzvanými zapomenutými služebníky, kteří věrně slouží v romských sborech. Materiální situace některých je dlouhodobě špatná až zoufalá a v nynější situaci se ještě zhoršila. Tyto služebníky můžete případně podpořit: **variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci**. Ani jeden z níže zmíněných služebníků není kvůli specifické ukrajinské situaci zaměstnán na plný úvazek v církvi. Velice často si sami financují i dojíždění na místa shromáždění, kde slouží. Pro každého z těchto služebníků je jakýkoliv, a to třeba i malý finanční dar povzbuzením a zlepšením jejich často těžké finanční situace. **Vím, že naše zdroje jsou omezené, a proto nemůžeme ani zdaleka pomoci všem. Mám zvláště na srdci pastora Šoni Horváta**. Kromě svého sboru ve Svaljavě je nadsborovým pastýřem v romských církvích v okolí Mukačeva, které tvoří většinou velmi chudí lidé. Jedná se cca o 20 sborů a misijních skupin – dle mého odhadu mohou mít všechny dohromady okolo 1 000 lidí. Na obživu a benzín na své cesty po sborech si vydělává provozováním malého krámků s potravinami a smíšeným zbožím. Z tohoto projektu se v případě dostatku financí snažíme podporovat i další romské služebníky, kterým Šoni slouží a kteří nemají dostatek peněz na obživu.

Ve Vinogradovském okrese mám na srdci pastora Kolju Repljuka, který žije ve vesnici Černotisovo. Ač sám Ukrajinec, slouží Romům. Má ženu a tři dcery. Nejstarší dcera dokončila studium na vysoké škole a nyní žije a pracuje v Mukačevě. Doma tedy zůstávají dvě mladší dcery. Jedna chodí ještě na základní školu a druhá dálkově studuje v Užgorodu. Koljovi se postupně daří budovat tým pomocníků, kteří mají v budoucnu potenciál převzít práci na jednotlivých místech. V současnosti se jedná o tři pomocníky. Kolja cítí povolání k zakládání nových romských shromáždění a postupnému předávání práce romským služebníků. I Kolju se snažíme částečně finančně podporovat. Většinou si však na živobytí vydělává prací svých rukou, opravou bot, zednickými pracemi a příležitostnými krátkodobými pracemi v zahraničí. Snažíme se finančně podporovat i další tři služebníky z Koljova týmu. Vasju, který je ukrajinské národnosti a prakticky hned od svého obrácení v roce 2011 začal pomáhat Koljovi se službou v jednotlivých romských ghetech. A také dva romské služebníky Joniho a Béciho, kteří žijí v romském táboře v Černotisovu.

Na druhé straně jsou tady potřeby, které se snažíme pokrývat pomocí variabilního symbolu: 350 – pomoc v Cholmovci, obzvláště pomoc rodině po zemřelém pastoru Michalu Zeldi, a v případě dostatku prostředků dalším potřebným v Cholmovci a okolí. Michal zemřel v listopadu 2002 a zanechal po sobě pět dětí. Čtyři starší děti si během let po smrti pastora Michala založily svoje rodiny. Nejmladší Samuel úspěšně zakončil studium na Vyšší odborné zdravotní škole v Beregovu a pracuje v Kyjevě. V současnosti dálkově studuje vysokou školu. Paní Ira pracuje na svém malém hospodářství a stará se o sbor po svém zemřelém manželovi. Ira i nadále zápasí s různými zdravotními problémy. Tuto rodinu podporujeme již více než 18 let. Bez této podpory z České republiky by tři děti nemohly vystudovat vysoké školy a paní Ira by živořila.

Variabilní symbol: 450 – Pavel Faul

Tyto finance využívám na náklady spojené se službou na Ukrajině: placení benzínu při cestování po Ukrajině, jízdenek na vlak z ČR na Ukrajinu a zpět, příspěvků na ubytování a jídlo na Ukrajině, darů na opravy rozbitých aut služebníků a na náhlé, nepředpokládané zdravotní výdaje lidí na Ukrajině, zdravotní pojištění, léky a ochranné preventivní preparáty pro svoji potřebu, apod. A také na provozní náklady spojené se službou Šoni Horváta, Kolji Repljuka či jiných ukrajinských služebníků v ČR. V loňském roce jsem na Ukrajině nebyl, a tak jsem mohl před Vánoce podpořit šest služebníků na Zakarpatsku. Děkuji touto cestou všem dárcům! Byl bych nerad, kdyby prostředky posílané na moji službu ubraly finanční prostředky na naše projekty: **variabilní symbol: 350 – pomoc v Cholmovci a variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci**. Chtěl bych, aby tyto dva výše zmíněné projekty zůstaly pro dárců prioritou. **Variabilní symbol zřízený na moje náklady je až třetí v pořadí.**

Kdybyste případně chtěli podpořit rodinu po zemřelém pastorovi Michalu Zeldi, pastora Kolju Repljuka a jeho tým služebníků, další potřebné v Cholmovci a okolí, a nebo zapomenuté služebníky v romských sborech okolo Mukačeva - zvláště pastora Šoni Horvátha, či náklady spojené s mou prací na Ukrajině, můžete poslat svůj finanční příspěvek na:

Platby z České republiky

**Nadační fond Křesťanské Misijní Společnosti
ČSOB a.s. Praha 1, číslo účtu: 577409193/0300,
variabilní symbol 350 – pomoc v Cholmovci
variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci
variabilní symbol 450 - Pavel Faul**

Dary jsou odečitatelné od daňového základu.

Nadační fond KMS Vám může na požádání vystavit potvrzení o přijetí daru.

V případě potřeby potvrzení, kontaktujte ředitele NF KMS Michala Klesnila,

telefon kancelář: +420 284 822 297, e-mail: office@nfkms.cz, <http://www.nfkms.cz>

Pro platby ze zahraničí

Pro platby ze zahraničí je nejlevnější možností využít platební bránu PayPal z webových stránek NFKMS (www.nfkms.cz). V odstavci "Kategorie" klikněte na "Pavel Faul" a pak na symbol "PayPal Donate" u příslušného projektu, který chcete podpořit.

Můžete použít i klasický bankovní převod, pak ale obě strany zaplatí mnohem vyšší bankovní poplatky.

V tom případě použijte **IBAN: CZ96 0300 0000 0005 7740 9193, BIC: CEKOCZPP**

Prosím uveďte kvůli rozlišení ve zprávě pro příjemce, na jaký projekt je daná finanční částka určena, zda na: **350 - Pomoc v Cholmovci, 400 - Zapomenutí služebníci**

a nebo 450 – Pavel Faul. Zároveň vás také prosím o potvrzení formou e-mailu, které bude obsahovat, na jaký projekt a jakou částku jste zaslali.

Také mě můžete kontaktovat osobně na:

mobil: +420 775 148 383

e-mailová adresa: ks.doma@atlas.cz

<http://www.ksdoma.estranky.cz/>

Můj youtube kanál a zároveň odkaz na živé vysílání:

<https://www.youtube.com/channel/UCBeX9czSqIf6-CivavdVMwg/videos>

